

عنوان مقاله:

موعظه از دیدگاه قرآن و روان شناسی

محل انتشار:

اولین همایش قرآن و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

طاهره ماهروزاده - استاد یار، هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیه، مجتمع آموزش عالی بنت الهدی، قم، ایران

مرضیه خراسانی - دانش آموخته سطح ۳ جامعه الزهرا رشته تفسیر قم ایران

خلاصه مقاله:

موعظه یک روش تربیتی، در آموزه های دینی است، امروزه متخصصان امور تربیتی و روانشناسی اسلامی، موعظه را یکی از روشهای صحیح تربیت اسلامی می دانند؛ چراکه انسانها دائما در معرض نسیان و خطا و وسوس شیطانی و تحت تاثیر نفس اماره قرار دارند. در جوامع غربی که زادگاه روانشناسی جدید است؛ و انسان، مدار همه چیز در علام هستی است مبحث مستقلی به نام موعظه وجود ندارد، و حتی برخی روانشناسان معتقدند موعظه ناکارآمد است؛ و راهنمایی مشاوره را پیشنهاد می دهند. موعظه و راهنمایی و مشاوره در رابطه با انسان مطرح می گردند، اما در محدوده جزئی تر، موضوع موعظه مشکلات اخلاقی و اعتقادی و معنوی افراد است، که موجب جهل و غفلت انسان ها می شود، موضوع راهنمایی و مشاوره مشکلات فردی، خانوادگی، تحصیلی و... می باشد. اما از این جهت که هر دو به دنبال حل مشکلات افراد هستند دارای اشتراک می باشند. از این رو موعظه در آموزه های اسلامی با راهنمایی که از مفاهیم مشاوره در روان شناسی غربی است؛ در پی یاری رساندن به فرد می باشند، تا بتواند با علم و آگاهی تصمیمات درست را در زمینه های جسمی، ذهنی، اخلاقی، عاطفی و اجتماعی و... اتخاذ کند. در این مقاله با روش توصیفی و تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه ای، موعظه و راهنمایی در مشاوره با توجه به انواع، شرایط و مبانی با یکدیگر مقایسه و ارزیابی می شوند؛ و به این نتیجه می رسد که موعظه اگر با شرایط صحیح صورت گیرد میتواند به عنوان یک روش موثر در راهبری و درمان مورد بهره برداری قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

موعظه، راهنمایی، مشاوره، روانشناسی، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1033055>

